

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2641).

Sagen sattes under Forhandling.

Johnsen: Lovforslaget gaar jo ud paa Oprettelse af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet samtidig med Nedlæggelsen af et af Fuldmægtigembederne under samme Ministerium. Lovforslaget er udførlig motiveret i Bemærkningerne dertil, ligesom ogsaa den højtærede Minister nærmere begrundede det ved Fremsættelsen. Men da det dog til en sikker Bedømmelse af, hvorvidt det foreslæede nye Embede er nødvendigt, vistnok vil være ønskeligt, at der tilvejebringes nogle yderligere Oplysninger, som bedst ville kunne faas under den Udvalgsbehandling, mener jeg, at det vil være rigtigt og hensigtsmæssigt, at Sagen undergives Behandling i et Udvalg, hvortil jeg senere skal tillade mig at foreslaa Forslaget henvist.

Enevold Sørensen: Jeg kan ogsaa paa min Gruppens Vegne tilsige en velvillig Behandling af det stillede Forslag, under hvis Behandling der altsaa efter den nu fremsatte Udtalelse ogsaa vil henhøre en Udvalgsbehandling. Men der er vel ikke Grund til at se bort fra, i alt Fald vilde det jo ikke nytte, om vi her saa bort fra det eller rent oversaa det, at der jo har været sunget for dette Forslags Vugge, endnu før det kom til Verden. Det foreligger jo offentligt i Rigsdagstidenden. Der forelaa for det andet Ting for kun en halv Snæs Maaneder siden, imod Slutningen af sidste Samling, et Forslag fra den daværende Minister om at bevilge en Kontorchef — han var den Gang Fuldmægtig og konstitueret Kontorchef — et Honorar i Anledning af en af Kultusministeriet midlertidig truffen Ordning, hvorved Departementschefen paa Grund af Alder fik tilstaaet en

Lettelse i sit Embede, ved at han blev fritagen for Departementschefforretningerne for andet Kontor. I Forslaget var dette Honorar sat til en Størrelse, der vilde opveje Forskellen imellem en Kontorchefs Lønning og en Departementschefs Lønning. Men hele Folketingets Finansudvalg, altsaa alle Partiernes Repræsentanter, stillede et Ændringsforslag om en mindre Nedsættelse af Beløbet, og Ordføreren motiverede dette, altsaa paa alle Partiernes Vegne, med, at Udvalget havde frygtet for, at der ved Fastsættelsen af Kontorchefens samlede Lønning til en Departementschefs Lønning kunde ligge et Præjudikat for, at man ved Departementschef Asmussens Afgang til sin Tid vilde gaa over til at dele Embedet i to Departementer, altsaa oprette et nyt Departement. Man tænkte sig altsaa den Mulighed, at naar den nuværende Departementschef gaar af og bliver afløst, og den nuværende midlertidige Ordning med en fungerende Departementschef for det ene af Kontorerne derved maatte ophøre, vilde der kunne komme Forslag frem om, at man skulde vedblive med den saaledes foreløbig skete Adskillelse i to Kontorer, saaledes at hvert af disse bliver et Departement for sig. Man ønskede udtrykkelig at forvare sig imod, at man ved sin Tilslutning til den foreslæede Ordning, en Ordning truffen af Hensyn til en gammel højt fortjent Embedsmand — en Tilslutning, der altsaa bestod i Bevilling af et Honorar udenfor de normerede Lønninger — havde givet nogen Art af Tilslutning til et kommende nyt Departement. Som jeg har nævnt, og som det ogsaa fremgaar af Rigsdagstidenden, var det hele Finansudvalget i det andet Ting, der indtog denne Stilling. Naar vi nu staa overfor Behandlingen af dette Lovforslag, har jeg derfor ikke ment, at det var nyttigt eller rigtigt, at vi ganske saa bort fra, hvad der er sunget over Barnets Vugge, og at det, der er sunget, saaledes just ikke har været et Varsel om en let og hurtig og uanfægtet Gang gennem Tingene. Nu, Opfattelsen kan maaske have forandret sig, og Forslagets Skæbne kan blive lettere og bedre, end det den Gang saa ud til.

Af de Grunde for Oprettelsen af et